

BUYL, Adolf (Serskamp 1 mei 1862 – Wetteren 4 december 1932).

Was liberaal volkvertegenwoordiger voor het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide (1900-1929), gemeenteraadslid (1900-1929), schepen (1904-1921) en burgemeester (1921-1932) van Elsene.

Buyl behoorde voor de Eerste Wereldoorlog tot de liberale flaminganten te Brussel. Als secretaris leidde Buyl samen met voorzitter **Alfons Prayon-van Zuylen** de kantonnale afdeling Elsene van de Vlaamsche Volksbond, de kiesvereniging van de Vlaamsche Volkspartij. Samen met **Frans van Brussel** (katholiek), **Jaak Verheyen** (liberaal) en **Prosper van Langendonck** (1862-1920) (socialist) behoorde hij in 1901 tot de voorstanders van het stelsel-**Julius Mac Leod** voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit. Hij tekende mee het amendement-**Louis Franck** bij de mijnenwet van 1907, dat de taaldwang in Wallonië wegnam, stelde eveneens in 1907 een amendement voor bij het wetsvoorstel-**Edward Coremans**, bestreed in 1910 samen met andere flaminganten Waalse amendementen op de taalwet-**Paul Segers-Franck** op het vrij middelbaar onderwijs en corrigeerde in 1914 met een subamendement het schoolontwerp-**Prosper Pouillet** ten voordele van Waalse kolonies in Vlaanderen.

In 1912 werkte Buyl mee aan het eerste Liberaal Congres der Vlaamsche Gewesten, dat een overkoepelende organisatorische structuur voor de liberale middenklassebeweging wou opzetten en 'Vlaams' met 'sociaal' verbond. In 1913 stichtte hij mee het **Liberaal Vlaams Verbond**.

Na de Eerste Wereldoorlog evolueerde hij weg van de V.B. Zo ondertekende hij in 1920, samen met Arthur Buysse, het amendement-Mechelinck op het wetsvoorstel voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit om de instandhouding van een Franstalige universiteit in Gent te waarborgen. Deze opstelling paste in zijn impliciet afwijzen van veralgemeende tweetaligheid in Wallonië en van het territorialiteitsbeginsel. In het verlengde van het in 1920 door het Liberaal Congres ingenomen standpunt verdedigde hij in 1928 in *Une Solution Patriotique de la Question des Langues* de eenheid van België, het gebruik van het Nederlands als officiële taal in Vlaanderen mits een belangrijke plaats aan het Frans bleef toegekend en wees hij de tweetaligheid van Wallonië af.

WERKEN: *Une solution pratique de la question des langues*, 1928.

LITERATUUR: Twintig eeuwen Vlaanderen, IV, 1974; – H. van Velthoven, *De Vlaamse kwestie 1830-1914. Macht en onmacht van de Vlaamsgezinden*, 1982.

MACHTELD DE METSENAERE